

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1446/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод“, чији је пуномоћник Нинослав Костић, адвокат из ..., ради испуњења уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1659/20 од 30.11.2020. године, у седници одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1659/20 од 30.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1659/20 од 30.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 163/19 од 18.02.2020. године, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се наложи туженом да извршава своју уговорну обавезу, а стамбени објекат тужиоца прикључи на дистрибутивну водоводну мрежу о свом трошку и настави испоруку воде. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1659/20 од 30.11.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради чинидбе, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и

примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, те да тужилац у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 18.01.2019. године, ради испуњења уговора, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 10.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић